یکشنبه ۱۲ مرداد ۱۴۰۴
شماره ۴۴۷۴
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

رئیس دانشکدگان معدن، نفت و انرژی دانشگاه آزاد در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

هیچ دانشکده‌ای بدون پیوند با عرصه معنا پیدا نمی‌کند

دانشجویان دانشگاه آزاد ۱۰ درس را در عرصه آموزش می‌بینند

۳۰ درصد از سرفصل‌ها را با نیازهای جدید بازار هماهنگ می‌کنیم

سارا طاهری
خبرنگار گروه دانشگاه

در شرایطی که کشور با چالش‌های پیچیده‌ای در حوزه انرژی، تربیت نیروی متخصص و پیوند دانشگاه با صنعت مواجه است، دانشگاه آزاد با طراحی ساختار نوینی تلاش کرده گامی جدی برای حل این بحران‌ها بردارد. مهدی جهانگیری رئیس دانشکدگان معدن، نفت و انرژی دانشگاه آزاد در گفت‌وگو با «فرهیختگان» از پشت‌صحنه طراحی و اجرای این ساختار تازه، دستاوردها، چالش‌ها و آینده آن سخن می‌گوید. او با نگاهی راهبردی به ظرفیت‌های اقلیمی و صنعتی کشور، توضیح می‌دهد چگونه هر دانشکده موضوعی مأموریت خود را بر اساس «عرصه» و ظرفیتی که در آن قرار گرفته تعریف کرده است؛ به گفته او در این نظام جدید، درس‌ها و سرفصل‌ها بازنگری شده، آموزش نرم‌افزارهای تخصصی و تجربه عملی در دل صنعت در قالب درس‌های «عرصه» به دانشجویان ارائه می‌شود و ارتباطاتی راهبردی با هلدینگ‌های بزرگ صنایع کشور و سراهای نوآوری در دستور کار قرار گرفته است. مشروح این گفت‌وگو را در ادامه از نظر می‌گذرانید.

شما از آبان‌ماه سال ۱۴۰۲ مسئولیت دانشکدگان معدن، نفت و انرژی دانشگاه آزاد را برعهده گرفتید. در خصوص ساختار این دانشکدگان و اینکه از چه زمانی فعالیت خود را آغاز کرد توضیح دهید.

دانشکدگان معدن، نفت و انرژی از مهرماه سال ۱۴۰۲ آغاز به کار کرد؛ در زمانی که من این مسئولیت را بر عهده گرفتم، هیچ‌گونه اطلاعات پایه یا زیرساخت آماده‌ای وجود نداشت؛ بنابراین، ما از ابتدا فرایند شناسایی و ارزیابی را آغاز کردیم. در گام نخست، به سراغ شناسایی واحدهای دانشگاهی رفتیم که پتانسیل و ظرفیت لازم را برای راه‌اندازی این دانشکده‌ها داشتند. برای مثال، واحد نجف‌آباد و تهران‌جنوب به‌عنوان پایلوت انتخاب شدند، چون هم دانشجویان و اساتید مرتبط با این حوزه‌ها را داشتند، هم سابقه فعالیت‌های پژوهشی مناسب در یکی از حوزه‌های معدن، نفت یا انرژی را دارا بودند. به طور مثال یا در آن واحد دانشگاهی پایان‌نامه‌های خوبی در این حوزه تعریف شده بود یا امکانات آزمایشگاهی خوبی را در اختیار داشتند. یعنی یک پایه اولیه در حوزه نفت، معدن و انرژی در آن واحد دانشگاهی وجود داشت.

فرایند انتخاب واحدهای دانشگاهی برای تأسیس دانشکده چگونه انجام شد؟

ما ابتدا تمامی واحدهای دانشگاه آزاد سراسر کشور را بررسی و آن‌ها را بر اساس معیارهای مشخص و با استفاده از روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره رتبه‌بندی کردیم. در نهایت، لیستی از واحدهای هدف تهیه شد. به این واحدها اطلاع‌رسانی کرده و پیشنهاد تکمیل فرم تأسیس را دادیم. در این فرم، اطلاعاتی نظیر دلیل علاقه‌مندی واحد به تأسیس دانشکده، پتانسیل‌های موجود و برنامه‌های توسعه‌ای موردنظر آن‌ها درخواست شده بود. حدود ۸۰ درصد از این واحدهای منتخب، به‌صورت داوطلبانه برای داشتن دانشکده‌های تخصصی معدن، نفت و انرژی اعلام آمادگی کردند.

پتانسیل‌های دانشگاه در حوزه معدن، نفت و انرژی از حیث تعداد دانشجو و سایر ظرفیت‌ها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

همان‌طور که می‌دانید، چه در سطح دانشگاه آزاد و چه در سطح ملی، تعداد دانشجویان و اعضای هیئت‌علمی در رشته‌های خاصی مانند معدن و نفت نسبتاً محدود است. بااین‌حال، در حوزه انرژی، شرایط کمی متفاوت است. مثلاً دانشجویان رشته‌هایی مثل برق و مکانیک به‌صورت گسترده‌تری روی موضوعات مرتبط با انرژی فعالیت دارند. اما در حوزه‌های خاص‌تر مثل معدن و نفت، معمولاً واحدهای خاصی تمرکز فعالیت دارند و این همان جایی است که ما تلاش کردیم با تقویت آن‌ها، زیرساختی علمی و پژوهشی ایجاد کنیم. مثلاً در حوزه نفت، ما سه واحد را به‌عنوان واحدهای نفتی انتخاب کردیم؛ واحد ماهشهر، واحد علوم‌وتحقیقات و واحد شیراز. این‌ها از نظر ما دارای سابقه و زمینه تخصصی در حوزه نفت بودند.

در بخش معدن هم واحد خوراسگان را در نظر گرفتیم، چون در حوزه زمین‌شناسی بسیار قوی عمل کرده و سابقه آموزشی و پژوهشی قابل‌توجهی دارد. همچنین واحد تهران مرکزی هم به دلیل ظرفیت‌های علمی و آموزشی‌اش به‌عنوان یکی دیگر از واحدهای معدنی انتخاب شد.

در حوزه انرژی نیز واحدهایی مثل نجف‌آباد، تهران‌جنوب، علی‌آبادکتول و مرودشت در مجموع جزء واحدهایی بودند که در فرایند انتخاب قرار گرفتند و خوشبختانه توانستند آمادگی خود را اعلام کنند.

می‌توانید توضیح بدهید که چرا در بعضی از واحدها تأسیس دانشکده‌ها صورت نپذیرفت؟

به‌طور مثال واحد کرج از نظر ما یک واحد بسیار بزرگ و مستعد بود. استان البرز هم یک استان کاملاً صنعتی است، بنابراین ما خیلی علاقه‌مند بودیم که کرج دانشکده انرژی را راه‌اندازی کند. اما مسئولان گفتند ترجیح می‌دهند دانشکده صنعت ساختمان داشته باشند. استدلالشان هم این بود که اساتیدی در حوزه انرژی ندارند، اگرچه استاد برق و مکانیک دارند، اما در حوزه انرژی کار تخصصی انجام نشده بود؛ بنابراین با وجود پیشنهاد ما، این دانشکده را نپذیرفتند.

برخی از واحدها نیز درخواست داده بودند؛ اما ما قبول نکرده بودیم. مثلاً یک واحد دانشگاهی تقاضای تأسیس دانشکده انرژی داشت. اما واقعیت این بود که علی‌رغم پتانسیل اقلیمی، هیچ استاد یا دانشجوی مرتبطی در آن حوزه نداشتند. ابزار و زیرساخت لازم برای فعال‌سازی آن ظرفیت طبیعی هم در اختیارشان نبود؛ بنابراین ما با درخواستشان موافقت نکردیم.

پس در مجموع می‌توان گفت سه حالت پیش آمد؛ برخی واحدها را شما پیشنهاد دادید و آن‌ها هم استقبال کردند، بعضی واحدها را شما خواستید؛ ولی آن‌ها نخواستند و برخی دیگر خودشان متقاضی بودند؛ ولی شما نپذیرفتید؟

دقیقاً همین‌طور است. ما سه حالت کلی داشتیم؛ یک‌سری جاها ما پیشنهاد دادیم و آن‌ها هم استقبال کردند و متقاضی شدند. بعضی جاها ما علاقه‌مند بودیم؛ ولی واحد مربوطه تمایلی نشان نداد و در برخی موارد هم برعکس، آن‌ها درخواست داشتند؛ ولی ما باتوجه‌به نبود زیرساخت و پتانسیل لازم، نتوانستیم تأییدشان کنیم.

در حال حاضر چه تعداد از دانشکده‌ها فعال شده‌اند؟

در حال حاضر ۱۵ دانشکده در سطح کشور داریم که از این تعداد، ۱۲ دانشکده فعال هستند. آن سه واحد باقی‌مانده هم یا در حال ارائه برنامه‌های اصلاح‌شده‌اند یا هنوز موفق به معرفی رئیس موردتأیید نشده‌اند.

چه تعداد از اعضای هیئت‌علمی و دانشجویان در برنامه‌های این دانشکدگان مشارکت دارند؟

نکته‌ای که باید تأکید کنم این است که دانشکده‌های ما موضوع‌محور هستند، نه صرفاً رشته‌محور یا دانشجومحور. به این معنا که هر کسی اگر علاقه و توانایی دارد، می‌تواند در فعالیت‌های دانشکده مشارکت داشته باشد، حتی اگر رشته‌اش مستقیماً در حوزه نفت، معدن یا انرژی نباشد. مثلاً ممکن است استادی از گروه کامپیوتر باشد (با اینکه کامپیوتر جزو رشته‌های هدف ما نیست) اما در حوزه شبیه‌سازی انرژی یا کدنویسی انرژی کار کرده باشد. این فرد می‌تواند در یکی از دانشکده‌های ما فعال باشد و همکاری کند؛ بنابراین، ما خودمان را به رشته خاصی محدود نکردیم.

البته رشته‌های اصلی و پایه ما در این دانشکده‌ها شامل مهندسی معدن، نفت، انرژی، برق، مکانیک، مواد، فیزیک و مهندسی شیمی هستند. این‌ها به‌صورت مستقیم در دل ساختار ما جا دارند، اما چون ما دانشکده موضوعی هستیم خود را به رشته محدود نکردیم و گفتیم هر فرد دیگری که بخواهد و توانایی داشته باشد، می‌تواند وارد این فضا شود.

دانشجویان چگونه می‌توانند در ساختار دانشکده‌ها مشارکت داشته باشند؟

دانشجویان ما که در هفت رشته اصلی مثل معدن، نفت، انرژی، برق، مکانیک، مواد، مهندسی شیمی و فیزیک تحصیل می‌کنند، چند مسیر مشخص برای مشارکت در دانشکده‌ها دارند.

اولین پلنی که برای دوره کارشناسی در نظر گرفتیم، این بود که برای هر دانشکده، مأموریت خاصی تعریف کنیم و از آن‌ها بخواهیم دروس تخصصی خوداختیاری را ارائه دهند که با آن مأموریت هم‌راستا باشد. مثلاً واحد ماهشهر که با پتروشیمی بندر امام همکاری دارد، تشویق شد که دروس تخصصی و اختیاری را ارائه دهد که موردنیاز آن مجموعه پتروشیمی باشد. یعنی برای دانشجویان کارشناسی دروس تخصصی و اختیاری مرتبط با مأموریت دانشکده را ارائه دادیم. به‌این‌ترتیب، دانشجویان کارشناسی با گذراندن این دروس تخصصی، به شکل هدفمند و منطبق با ظرفیت‌های بومی و صنعتی آموزش می‌بینند. در مقطع کارشناسی‌ارشد، ما رفتیم بررسی کردیم ببینیم آیا می‌توان از سرفصل‌های رشته‌های دیگر استفاده کرد یا نه. در مواردی این امکان وجود دارد. برای مثال، در رشته مهندسی برق درسی به‌عنوان «بازار برق» به‌صورت اختیاری وجود دارد. ما این درس را شناسایی کردیم و دیدیم می‌شود آن را به رشته مکانیک هم منتقل کرد، چون به موضوعات بین‌رشته‌ای مرتبط می‌شود. در نتیجه، بچه‌های مکانیک هم می‌توانند این درس را بگذرانند. این انعطاف باعث شده رشته‌های مختلف بتوانند به‌صورت هدفمند به هم نزدیک شوند و آموزش‌ها کاربردی‌تر شود.

آیا در خصوص محتوای سرفصل‌های فعلی هم بازنگری انجام شده است؟

بله یکی از اهداف دیگر ما همین بود. خیلی از سرفصل‌ها واقعاً قدیمی بودند. شما خودتان بهتر از من می‌دانید که ما سال‌هاست با همین سرفصل‌ها درس خوانده‌ایم، بدون تغییر؛ بنابراین پیشنهاد ما این بود که حداقل ۳۰ درصد از سرفصل‌ها بازنگری شود تا محتوای درسی به‌روزتر و متناسب با نیازهای صنعت و فناوری امروز باشد. به‌عنوان‌مثال، در درس «سیستم‌های تهویه‌مطبوع» هنوز هم در بسیاری از واحدها کتاب دکتر طباطبایی تدریس می‌شود که انصافاً منبع بسیار خوب و معتبری است. اما بازار امروز در این حوزه به‌سمت شبیه‌سازی رفته است. ما به واحدهایی که مأموریت آن‌ها در حوزه تأسیسات تعریف شده، مثل تربیت نیروی انسانی متخصص برای صنعت، پیشنهاد دادیم که نرم‌افزارهایی مثل Carrier یا CoolPack را به دانشجویان آموزش دهند. در واقع، ما طبق بخش‌نامه مجوز داریم، تا ۳۰ درصد از سرفصل‌ها را تغییر دهیم و به‌روز کنیم. این امکان به واحدها اجازه می‌دهد محتوا را با نیازهای جدید بازار هماهنگ کنند.

بنابراین ما در مجموع سه برنامه اصلی تدوین کردیم. اول به‌روزرسانی و بازنگری در سرفصل دروس، با مجوز تغییر ۳۰ درصد محتوا برای تطبیق با نیاز روز صنعت و فناوری. دوم از سایر گرایش‌های مقطع ارشد درس بیاوریم و سوم اینکه تخصصی اختیاری مرتبط با ماموریت دانشکده را به بچه‌ها ارائه دهیم.

به بحث مهم «آموزش در عرصه» بپردازیم. موضوعی که دکتر طهرانچی نیز روی آن تأکید زیادی داشتند. در این حوزه چه اقداماتی انجام داده‌اید؟

اتفاقاً ما از همان ابتدا، مأموریت دانشکده‌ها را بر اساس عرصه پیرامونی‌شان تعریف کردیم. یعنی ابتدا بررسی کردیم که هر واحد دانشگاهی در چه محیط و با چه ظرفیت‌هایی قرار دارد، بعد بر اساس همان، مأموریت اختصاصی آن دانشکده را مشخص کردیم.

برای مثال، واحد علی‌آبادکتول که الان یکی از دانشکده‌های موفق ما در حوزه معدن و انرژی است، کنار یک نیروگاه برق قرار دارد؛ بنابراین مأموریت آن را «نیروگاهی و بهینه‌سازی انرژی» تعریف کردیم. یا مثلاً در واحد بوشهر، مأموریت دانشکده بر اساس اقلیم و شرایط خاص محیطی آن منطقه تعیین شد. در واقع اول «عرصه» را دیدیم و بعد مأموریت دانشکده را تعریف کردیم.

در مورد واحد گچساران هم دقیقاً همین روند را داشتیم. همان‌طور که می‌دانید، گچساران به‌عنوان «بام نفتی ایران» شناخته می‌شود؛ بنابراین دانشکده‌ای که آنجا تعریف کردیم، مأموریتش بر اساس ظرفیت‌های نفتی منطقه تعیین شد. ما ابتدا عرصه را دیدیم (نیروگاه، پالایشگاه، پتروشیمی، یا هر بازار هدفی که آنجا وجود داشت) و بعد دانشکده را بر اساس آن عرصه مأموریت‌محور کردیم. در برنامه آموزشی، ما برای دانشجویان این امکان را فراهم کردیم که تا ۱۰ درس را به‌صورت «درس عرصه» انتخاب کنند. ساختار این دروس به این صورت است که به‌ازای هر واحد درسی، دو جلسه بازدید و فعالیت مستقیم در صنعت تعریف می‌شود. مثلاً اگر درسی سه‌واحدی باشد، دانشجو باید حداقل شش جلسه به صنعت برود. این بازدیدها به او کمک می‌کند مطالبی را که به‌صورت تئوری در کلاس یاد گرفته، در محیط واقعی صنعت مشاهده و تحلیل کند. برای نمونه، در درس «ترمودینامیک نیروگاهی»، دانشجو در کلاس مباحث نظری را یاد می‌گیرد، محاسبات انجام می‌دهد، مثال‌های عددی حل می‌کند. سپس به صنعت می‌رود و می‌بیند آن نیروگاهی که محاسباتش را انجام داده، در عمل چطور کار می‌کند، فرایندها چگونه‌اند و تفاوت تئوری با واقعیت چیست. این موضوع یکی از مهم‌ترین ارکان دانشکده‌های ماست. به‌جرئت می‌گویم صد درصد دانشکده‌های ما عرصه‌محور بودند؛ بدون پیوند با عرصه، هیچ دانشکده‌ای در این حوزه معنا پیدا نمی‌کند.

یکی از ویژگی‌های مهم دانشکدگان‌ها، ایجاد ارتباط و همکاری با سراهای نوآوری عنوان شده بود. تعامل شما با این سراها در حال حاضر در چه مرحله‌ای قرار دارد؟

در حال حاضر، در این دانشکدگان هنوز به شکل رسمی این ارتباط را برقرار نکرده‌ایم، اما این موضوع جزء برنامه‌ها و اهداف توسعه‌ای ما قرار دارد. در همان طرح توجیهی که از واحدهای دانشگاهی گرفتیم یکی از موارد کلیدی این بود که از آن‌ها بخواهیم توضیح بدهند اگر قرار باشد با سراهای نوآوری همکاری کنند، چه برنامه‌هایی دارند و در چه حوزه‌هایی می‌توانند فعالیت کنند. یعنی هرچند ارتباط عملی هنوز شکل نگرفته، اما زیرساخت برنامه‌ریزی برای این تعامل آماده شده است. برنامه‌ریزی‌ها انجام شده، فقط هنوز به مرحله اجرای عملی نرسیده‌ایم. مثلاً در واحد قزوین یک سرای نوآوری داریم با محوریت رباتیک. من می‌دانم که واحد تهران‌جنوب ما یک محصول فناورانه در حوزه رباتیک دارد؛ بنابراین دانشکده معدن و انرژی آن واحد می‌تواند به‌راحتی با آن سرای نوآوری در قزوین ارتباط بگیرد و پروژه مشترک تعریف کند. در واقع، ما نقشه ارتباط با سراهای نوآوری را به‌ویژه برای دانشکده‌هایی که محصول فناورانه دارند، از قبل آماده کرده‌ایم؛ اما هنوز ارتباط برقرار نشده است؛ ولی قطعاً جزء برنامه‌های توسعه‌ای ماست که در آینده به آن ورود جدی داشته باشیم.

علت اینکه هنوز ارتباط عملی با سراهای نوآوری شکل نگرفته چیست؟

دلیل اصلی این است که ساختار کلی از ابتدا به‌صورت کامل مشخص نبود. ما به‌صورت گام‌به‌گام در حال پیاده‌سازی ساختار هستیم. وقتی شما می‌خواهید دانشکده‌ای داشته باشید که ساختارش دقیق باشد، سراهای نوآوری آن مشخص باشند، مراکز تحقیقاتی آن تعریف شده باشند، ژورنال داشته باشد و همه‌چیز هماهنگ باشد، طبیعتاً اجرای همه این‌ها از ابتدا کار دشواری است.

ما در دانشکدگان خودمان پله‌پله جلو می‌رویم. در حال حاضر، نشریات را هماهنگ کرده‌ایم، کنفرانس‌ها را پیش برده‌ایم و عرصه‌ها را تنظیم کرده‌ایم، اما هنوز به آن پله‌ای که مربوط به ارتباط عملی با سراهای نوآوری است، نرسیده‌ایم. این گام‌های نهایی قرار است ان‌شاءالله در ترم مهر اجرا شوند تا فرایند پیاده‌سازی کامل دانشکده در آن مرحله نهایی شود و ارتباط با سراهای نوآوری هم برقرار شود.

باتوجه‌به چالش‌های موجود کشور در حوزه انرژی، دانشکدگان شما چه مسائل ملی را دنبال می‌کنند؟ در سطح صنایع، تا امروز با کدام مجموعه‌ها ارتباط گرفته‌اید؟

کشور به‌هرحال با چالش جدی در حوزه انرژی مواجه است. ما در دانشکدگان، هم از پایین‌به‌بالا حرکت کردیم؛ یعنی مأموریت‌محور کردن هر دانشکده بر اساس پتانسیل منطقه‌ای‌شان و هم از بالا‌به‌پایین، با نگاه کلان به مسائل ملی.

در سطح ملی، تلاش کردیم با مجموعه‌هایی مانند هلدینگ‌های پالایشی، پتروشیمی‌ها، صنایع سیمانی و معدنی ارتباط برقرار کنیم. به‌عنوان‌مثال، با هلدینگ پتروشیمی باختر، صنایع شیمیایی خلیج‌فارس، برخی هلدینگ‌های سیمانی مثل سیمان شهرکرد و همچنین هلدینگ‌های پالایشی وارد مذاکره شدیم.

علاوه بر این دنبال این هستیم که بتوانیم با کنسرسیوم‌های معدنی و مجموعه‌های بزرگ معدنی کشور نیز وارد تعامل شویم. ما با این مجموعه‌ها وارد گفت‌وگو شدیم و تفاهم‌نامه‌های چندمنظوره‌ای امضا کردیم. این تفاهم‌نامه‌ها چند هدف مشخص را دنبال می‌کنند؛ اول، استفاده از متخصصان صنعت برای انتقال تجربه به دانشجویان؛ دوم، اعزام دانشجویان به عرصه‌های صنعتی برای مشاهده و یادگیری عملی؛ و سوم، ایجاد امکان همکاری پژوهشی بین اساتید و صنایع. از طرف دیگر، مسائل و چالش‌های واقعی این هلدینگ‌ها و شرکت‌ها را شناسایی کردیم و آن‌ها را به‌عنوان موضوع پایان‌نامه در اختیار دانشجویان قرار دادیم.

این کار هم‌زمان با تلاش‌هایی است که واحدهای دانشگاهی به‌صورت مستقل آغاز کرده‌اند و ما در سازمان مرکزی هم در حال پیاده‌سازی این پلن هستیم. هدفمان این است که با امضای تفاهم‌نامه و قراردادهای رسمی فرایند همکاری را تسهیل و تسریع کنیم.

آیا پروژه خاصی هم در حال حاضر در دست اجرا دارید؟

در حال حاضر پروژه خاص خیر؛ البته، مشاوره‌های فنی زیادی داریم؛ یعنی تقریباً می‌توان گفت تا دلتان بخواهد موضوع برای مشاوره فنی داریم. اما فعلاً پروژه محصول‌محور تعریف نشده که بگوییم این محصول خاص را داریم توسعه می‌دهیم. تمرکز ما بیشتر بر توانمندسازی دانشجویان و اعضای هیئت‌علمی بوده است. به‌ویژه اینکه اساتید توانمند ما بتوانند به‌عنوان مشاور فنی وارد صنعت شوند و در مسیر تبدیل علم به ثروت برای آن‌ها تفاهم‌نامه بگیریم. در مجموع، تاکنون محصول‌محور نبودیم.

تا پایان امسال می‌توانیم منتظر اخبار جدیدی از دانشکدگان معدن، نفت و انرژی باشیم؟

بله البته این موضوع بستگی به تصمیم‌گیری مسئولان بالادستی دارد. ما تمام تلاشمان را می‌کنیم، اما در نهایت، تصمیم با معاونت محترم علوم، مهندسی و کشاورزی، جناب آقای دکتر علی‌اکبری است که راهبر اصلی دانشکدگان‌های این حوزه هستند. برنامه ما این است که پنج دانشکده جدید را پیشنهاد بدهیم. البته از میان آن‌هایی که عملکرد ضعیف‌تری داشته‌اند، احتمال حذف دو یا سه دانشکده نیز وجود دارد. در مجموع، می‌توان گفت ممکن است تا پایان امسال، شاهد اضافه‌شدن دو یا سه دانشکده جدید و حذف همین تعداد از دانشکده‌های غیرفعال باشیم.

یکی از پروژه‌های داغ ما همین‌الان با نظر مستقیم آقای دکتر علی‌اکبری در حال راه‌اندازی است. روی یک برنامه پایلوت در استان سیستان‌وبلوچستان در شهر زاهدان کار می‌کنیم که به رشته معدن یک تم جدید مبتنی بر هوش مصنوعی اضافه کنیم. یعنی دانشجویان رشته معدن، دروسی خواهند داشت که در آن‌ها از تکنیک‌های هوش مصنوعی در استخراج، فراوری و تحلیل داده‌های معدنی استفاده می‌شود. این پروژه دو هدف دارد؛ پاسخ به موج نیاز بازار و جامعه به کاربردهای هوش مصنوعی و تربیت نیروی انسانی با توانمندی ترکیبی و آینده‌دار که بازار کار تشنه‌اش است.

بنابراین، امسال یک مرحله ارزیابی هم در دستور کار دارید؟ این ارزیابی بر چه اساسی انجام می‌شود؟

دقیقاً. ما امسال یک ارزیابی اولیه انجام دادیم. از خود دانشکده‌ها، یک فرم خوداظهاری در ۱۵ شاخص مختلف دریافت کردیم. این شاخص‌ها شامل مواردی مثل تعداد دروس ارائه‌شده، برگزاری کنفرانس، وجود یا عدم وجود ژورنال علمی، فعالیت‌های عرصه، ارتباط با صنعت و... بوده است. پس از جمع‌آوری این اطلاعات، با روش‌های علمی داده‌ها را تحلیل و پایش کردیم. الان به‌خوبی می‌دانیم که کدام دانشکده‌ها فعال و مؤثرند و کدام‌ها کمتر فعال‌اند. این ارزیابی‌ها را با دانش و شناخت میدانی خودمان ترکیب کردیم و تصویر کاملی از وضعیت موجود به دست آوردیم. اگر دانشکده‌ای عملکرد ضعیفی داشته باشد و این ضعف ناشی از کم‌کاری باشد، آن دانشکده جزء گزینه‌های حذف خواهد بود. در مقابل، واحدهایی که متقاضی ایجاد دانشکده هستند و ظرفیت کافی دارند، جایگزین خواهند شد.

به‌عنوان سؤال پایانی، آیا رئیس فقید دانشگاه آزاد تأکید خاصی در نوع مأموریت‌های دانشکدگان شما داشتند؟

مأموریت اصلی ما از منظر سیاست‌گذاری کلان، آن‌طور که دکتر طهرانچی هم تأکید کردند تربیت نیروی انسانی توانمند است. یعنی ما قرار نیست فقط به افزایش تعداد فارغ‌التحصیلان فکر کنیم؛ ما دنبال تربیت دانشجوهایی هستیم که صنعت به آن‌ها نیاز دارد. مأموریت دانشکدگان پاسخ به بحران کمبود نیروی فنی متخصص در کشور است. دکتر طهرانچی معتقد بودند زمانی که دانشجوی قوی تربیت شود و این دانشجو در صنعت حرفی برای گفتن داشته باشد، چند اتفاق خواهد افتاد. اول اینکه صنعت به دانشگاه آزاد و دانشکدگان معدن، نفت و انرژی اعتماد می‌کند؛ چون خروجی ما برایش کاربردی و مفید است. دوم اینکه خانواده‌ها وقتی می‌بینند فارغ‌التحصیل ما وارد بازار کار می‌شود، ترغیب می‌شوند فرزندانشان را به دانشگاه آزاد بسپارند که این بهترین تبلیغ برای دانشگاه آزاد است.

مدرک تحصیلی اینجانب سیدجاوید صیفی فرزند سیدحسین به کدملی ۵۰۶۰۰۰۷۰۵۷ در مقطع کارشناسی رشته عمران صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌گردد اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه به نشانی مراغه-اتوبان شهید درخشی-دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه ارسال نماید.

مدرک تحصیلی (گواهی موقت) اینجانب محمد دمقانی به شماره شناسنامه ۵۰۳۴۵ در مقطع کارشناسی رشته حقوق صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌گردد اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه به نشانی مراغه-اتوبان شهید درخشی-دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه ارسال نماید.

برگ سبز خودرو وانت سیستم: پیکان تیپ: i ۱۶۰۰ رنگ: سفید-روغنی مدل: ۱۳۸۸ به شماره انتظامی ایران ۶۵ / ۲۲۶ س ۴۵ شماره شاسی: NAAA۳۶AAvAG۸۷۰۸۸۸ شماره موتور: ۱۱۴۸۸۰۵۵۷۲۱ به مالکیت آقای ناصر بردانیا به کدملی ۵۸۳۰۰۰۰۵۲۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

کانون تبلیغاتی سپهر جوان
مجری انحصاری تبلیغات دانشگاه آزاد اسلامی
۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹